

Куди ЗНИКЛО ПАЛЬТО?

Шейла Кіндред

Ґрунтується на справжніх подіях

“Я, Господь, прощатиму того, кого прощатиму, але від вас вимагається прощати всіх людей” (Учення і Завіти 64:10).

“Мамо, моє пальто зникло!”— сказав Бред. Вже був час іти додому з церкви, але Бред не міг знайти на вішаку свого пальта.

“А ти впевнений, що залишив його саме там?”— запитала мама.

“Так. Воно було саме тут”. Пальто Бреда було яскравого блакитного і червоного кольорів. Його було неможливо не помітити.

“Може його перевісили. Давай пошукаємо його по всій будівлі”,—сказав тато.

Мама, тато і Бред розділилися, щоб подивитися в різних кімнатах. Вони також зазирали в коробку для загублених і знайдених речей, у причасну залу, у клас, де Бред був на Недільній школі, в кімнату Початкового товариства та передивилися кожен вішак. Вони навіть зайшли у вбиральні, однак пальта не знайшли.

“Мабуть хтось його випадково взяв. Я впевнений, що наступного тижня, як тільки та людина зрозуміє, що взяла не свою річ, вона поверне пальто”,—сказав тато.

“А тим часом ти можеш носити своє старе пальто”,—сказала мама.

Бред насупився. Йому не подобалося його старе пальто. Воно було тоненьке, замале і кольори

поблякли. Йому подобалося нове червоно-блакитне пальто, бо в ньому він був схожий на супергероя.

“Мабуть хтось побачив, яке класне моє пальто, і вкрав його”,—подумав Бред. Як це могло трапитися в Церкві? Кожен тут має бути чесним. Бред не міг допустити, щоб злодій зник разом з пальтом. У нього з’явився план. Наступної неділі він буде уважно спостерігати, щоб побачити, хто прийде в його пальті. Потім він підкрадеться зі спини і вигукне: “Стій, злодію!” Та людина пошкодує, що взяла пальто.

Бред не міг дочекатися неділі, щоб здійснити свій план. Але наступної неділі було надто тепло, щоб одягати пальто.

Ще через тиждень Бред підозріло оглядав усіх хлопчиків у Початковому товаристві, думаючи, хто вкрав його пальто. Той високий хлопчик? А може то була дівчинка. Він відчував, що нікому не може довіряти. Бреду не подобалося те відчуття.

Після Церкви Бред поспіхом побіг за будівлю, щоб спостерігати, як сім’ї одягають верхній одяг. Але він ніде не побачив свого пальта. Він навіть знову

перевірив коробку для загублених і знайдених речей, ... однак пальта там не було. Де б воно могло бути?

По дорозі додому Бред обдумував новий план. Він буде молитися. Він знав, що Небесний Батько може знаходити загублені речі. Того вечора Бред помолився і сказав: “Небесний Батьку, будь ласка, скажи мені, хто взяв моє пальто. Я хочу, щоб воно знову було в мене”.

Бред чекав, щоб ім’я або обличчя злодія з’явилося в голові. Але натомість він почав думати про свого друга Карла. Бред завжди сидів біля Карла в Початковому товаристві. Вони багато жартували і сміялися разом. Однак Карла кілька тижнів не було в церкві. Бред за ним сумував.

А що, коли *Карл* узяв його пальто? Можливо, Карл тепер боїться прийти до церкви, бо думає, що Бред більше не буде з ним дружити. Бредові дуже хотілося, щоб Карл прийшов знову. Якщо Карл узяв пальто, Бред вирішив, що не буде на нього сваритися. Він його пробачить.

Бред стрибнув у ліжко. Він відчував полегшення.

Наступної неділі в Початковому товаристві знову не було Карла. Але прийшов новий хлопчик. У нього була смугаста червоно-блакитна краватка.

“Класна краватка,—сказав Бред, сідаючи біля новенького хлопчика.— У ній ти схожий на супергероя”.

Хлопчик посміхнувся.

Бред усміхнувся також. Він більше не шукав злодіїв. Він шукав друзів. ●

Автор живе в штаті Айова, США.